ПРОЕКТ!!!

Приложение 1

Към Предложение №……/……..2018г.

# НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА РАКИТОВО

Приета с решение на Общински съвет-Ракитово, протокол № 62/21.02.2008г. и направените изменения и допълнения

§1 В чл. 7, ал. 1 текстът:

Чл. 7.(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията се променя:

Чл. 7.(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

§2 В Чл.9. текстът:

Чл. 9 Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си, се променя:

Чл. 9 Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

§3 В чл. 10, ал. 2 текстът:

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите, се променя на:

(2)Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

§4 В чл. 15 текстът:

Чл. 15.Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижими имоти за жилищни и нежилищни имоти на граждани и жилищни имоти но предприятия и в размер на 1.75 на хиляда върху данъчната оценка на нежилищни имоти на предприятия, се изменя и допълва както следва:

Чл. 15, ал. 1 Размера на данъка върху недвижимите имоти с изключение на недвижимите имоти по ал. 2 се определя в размер на:

1. 1.5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за жилищни и нежилищни имоти на граждани и жилищни имоти на предприятия;
2. 1.75 на хиляда върху данъчната оценка на нежилищни имоти на предприятия;

Създава се нова ал. 2

/2/. За жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, в размер на 4, 5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

§5 В чл. 19 се създава нова ал. 3:

чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дъжи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

§6 В чл. 20 текстът:

Чл.20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14, ал.1- ал.5 и чл.17 от Закона за местните данъци и такси с изключение на случаите по чл.107, ал.3 от ДОПК, се изменя:

Чл. 20 Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация и/или получена информация по реда на Закона за местните данъци и такси и или служебно образувана партида за недвижим имот.“

§7 В чл. 21 текстът:

Чл. 21. При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 19 предявяват правото си на ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срок по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси, се изменя:

Чл. 21.Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

§8 Чл. 37, ал. 2 текстът:

Чл.37. Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.32, ал.3-към момента на издаване на акта , удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси, се изменя:

Чл. 37Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.32, ал.3-към момента на издаване на акта , удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване на имуществото.

§9 В Приложение № 1 към чл. 56. Видове патентни дейности т. 21 Отдаване на видеокасети под наем – се отменя.